

Excursie Diependal

Op 11 december 1999 vertrokken acht leden vanuit Groningen richting Drenthe. Doel was een bezoek aan Diependal, een vogelrijk gebied nabij Oranje.

We maakten kennis met onze excursie leider Dick Haanstra, toezichthouder van Het Drentse Landschap en doken meteen de lange onderaardse toegangsgang tot de vogelkijkhut in.

Altijd weer spannend zo'n donkere, hol klinkende gang, het was vooral voor de mensen die er nog nooit waren geweest een aparte ervaring. Vanuit de kijkhut kregen we zicht op de omgeving: een complex van vloeivelden van de voormalig Aardappelmeelfabriek Oranje. Tot de tachtiger jaren werden deze velden volgepompt met afvalwater uit de fabriek met het uiteindelijke doel schoon en zuurstofrijk water af te voeren.

Diependal bestaat nog steeds uit een aantal waterpartijen, o.a. het oude vloeimeer. Dit bevat de buffervoorraad water van Diependal, met behulp waarvan de waterpeilen in het vloeiveldencomplex kunstmatig geregeld worden. Enkele van de vloeivelden zijn speciaal ingericht voor steltlopers; in het broedseizoen en tijdens de voor- en najaars-trek wordt het waterpeil zodanig verlaagd dat er slikranden ontstaan.

Werden de velden in vroegere tijden ook al bezocht door grote groepen steltlopers, nu biedt dit gebied het gehele jaar door broedgelegenheid aan een grote variatie vogels: o.a. drie paar Roodhalsfuut, Roerdomp, Waterral en Porseleinhoen.

Doordat de aanwakkerende wind vrij spel had op het open water en vanwege de tijd van het jaar troffen we nu slechts een voelselzoekende Brilduiker (vrouwkje) en in de verste verten een groepje zaagbekken aan.

We verlieten de kijkhut en gingen op pad richting het oude vloeimeer. Hier in de luwte van mooi vertakte vlierbomen keken we uit op het vloeimeer met grote groepen eenden vnl. wilde, maar daarnaast werden er Tafelleenden, Smienten, Kuifeenden, Wintertalingen en een prachtige mannelijke Non gescoopt. De achtergrond van ons blikveld bestond uit geaccidenteerd heide terrein met een kudde schapen, Drentser kan het niet.

Al verder lopend kwamen we terecht bij het (ooit) levende bewijs van een pleisterende Visarend: grote schubben van een dikke baars of snoekbaars. Dick Haanstra vertelde dat je met een beetje geluk in september deze vogel hier uitstekend kunt observeren bij het vissen naar en nuttigen van vette vis. Voor dit doel is er speciaal een dode boom opgericht op kijkafstand van de hut. Gemak dient de Visarend en de mens.

Alom een prachtig gebied waarvan iedereen beaamde dat dit gebied zeker wordt opgenomen in de lijst 'regelmatig te bezoeken gebieden'.

Els Heijman